

Primul martir creștin

Versetul cheie: „Și Ștefan, plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari în popor.”

Faptele Apostolilor 6:8

Pasaje biblice selectate:

Faptele Apostolilor 6:7-10; 7:1-60

Martiriul lui Ștefan pare să fi avut loc la scurt timp după Cincizecime, după o perioadă de creștere rapidă a Bisericii primare. Acea perioadă de pace și creștere i-a pregătit pe credincioși pentru încercările care au urmat curând. Moartea lui Ștefan a marcat începutul persecuției împotriva Bisericii și a ilustrat chemarea urmașilor lui Cristos de a rămâne credincioși chiar și până la moarte. Apocalipsa 2:10

Ales inițial pentru a ajuta la satisfacerea nevoilor practice ale congregației, Ștefan s-a dovedit a fi un om cu o putere spirituală și un talent excepțional. El este descris ca fiind „plin de credință și de Duhul Sfânt” (Faptele Apostolilor 6:5). Credința, dragostea și zelul său pentru Domnul l-au făcut un martor eficient al Adevărului. Înțelepciunea și spiritul său de sfințenie erau atât de remarcabile, încât adversarii săi nu au reușit să-l contrazică. Faptele Apostolilor 6:10

Nefiind în stare să-i contrazică raționamentul, dușmanii lui l-au adus în fața Sinedriului pe baza unor mărturii false și denaturate. Deși se confrunta cu o acuzație care putea duce la moarte, Ștefan nu a arătat nicio teamă. Dimpotrivă, chipul său reflecta

calm, puritate și o încredere ă în Dumnezeu. Relatarea menționează că toți cei care stăteau în consiliu „i-au văzut chipul ca și cum ar fi fost chipul unui înger”. Faptele Apostolilor 6:15

Discursul lui Ștefan în fața consiliului, consemnat în Faptele Apostolilor 7:2-53, a dat dovadă atât de curaj, cât și de o cunoaștere profundă a istoriei Israelului. În cuvintele sale de încheiere, el i-a acuzat în mod clar pe ascultătorii săi că se împotrivesc lui Dumnezeu și că poartă responsabilitatea pentru respingerea lui Isus. (Faptele Apostolilor 7:51-53) În loc să se pocăiască, aceștia s-au înfuriat. Ștefan a rămas neclintit chiar și pe măsură ce mânia lor creștea. I s-a acordat o viziune a slavei cerești și a declarat că l-a văzut pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu. Această afirmație i-a determinat pe acuzatorii săi să pună capăt procesului și să-l execute prin lapidare. Saul din Tars era prezent și și-a dat acordul pentru acest act. Faptele Apostolilor 7:54-60

În timp ce murea, Ștefan s-a rugat atât pentru el însuși, cât și pentru cei care îl ucideau, cerând ca păcatul lor să nu le fie pus în seamă. Prin aceasta, el a reflectat spiritul lui Cristos. Versetul 60 descrie moartea lui ca pe un somn. Cu siguranță, Ștefan credea în înviere și că va fi trezit din „somnul” morții la timpul potrivit. Expresia „a adormit cu părinții săi” apare de aproape patruzeci de ori în Vechiul Testament, referindu-se la somnul morții.

În timp ce era chinuit de Satana, Iov a cerut alinare în somnul morții până în dimineața învierii, spunând: „Aș vrea să mă ascunzi într-un mormânt! Aș vrea să mă acoperi până când mânia Ta va trece! Aș vrea să-mi stabilești timpul pe care să-l petrec în mormânt

și apoi să mă aduci înapoi!” (Iov 14:13) Isus a confirmat afirmația lui Iov, spunând: „Toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul Lui [al Fiului omului] și vor ieși.” Ioan 5:28,29

Mărturia credincioasă a lui Ștefan a devenit un exemplu pentru credincioșii de mai târziu. Deși persecuția poate lua forme diferite, chemarea de a suferi cu credință pentru Cristos rămâne. Ștefan a fost primul biruitor al Erei Creștine consemnat în Scripturi după Cincizecimea care a fost găsit credincios pentru a avea parte de „prima înviere”. (Apocalipsa 20:6) Fie ca viața și moartea lui să ne încurajeze să vorbim cu har, să stăm cu curaj și să ne ținem ochii ațintiți asupra Domnului.